

Warszawa, dn. października .2020 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 11 /I/20

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 5 ust. 1 oraz art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz.U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko W z siedzibą w A przedstawione we wniosku z dnia 18 września 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 22 września 2020 r. o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów prawa w zakresie udzielenia odpowiedzi na pytanie czy Wnioskodawca w przedstawionym stanie faktycznym dokonując przywozu O o kodzie CN 2707 50 00, stanowiącego komponent do produkcji ciężkich olejów opałowych skutkuje powstaniem obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw, w tym szczególności obowiązkiem uiszczania opłaty zapasowej na podstawie przepisów ustawy o zapasach – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 18 września 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 22 września 2020 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach Spółka W z siedzibą w A, reprezentowana przez radcę prawnego K - zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach.

W dniu 18 września 2020 r. Wnioskodawca uiszczył wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

Wnioskodawca jest podmiotem specjalizującym się w produkcji i dystrybucji tzw. ciężkich olejów opałowych, klasyfikowanych do kodów CN 2707 99 99. Działalność Wnioskodawcy prowadzona jest przede wszystkim w bazie paliw zlokalizowanej w Z, posiadającej status składu podatkowego.

Wnioskodawca legitymuje się wszelkimi niezbędnymi decyzjami, zezwoleniami i pozwoleniami do prowadzenia powyższej działalności, w tym m.in. koncesjami udzielanymi przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (na wytwarzanie paliw ciekłych (WPC), na magazynowanie paliw ciekłych (MPC) oraz na obrót paliwami ciekłymi (OPC)). Wnioskodawca jest również wpisany do rejestru prowadzonego przez Prezesa ARM, o którym mowa w art. 15 i nast. ustawy o zapasach.

W ramach prowadzonej działalności Wnioskodawca produkuje i dystrybuuje tzw. ciężkie oleje opałowe (nazwa handlowa: „olej opałowy WAR”), klasyfikowane do kodu CN 2707 99 99. Powyższy produkt komponowany jest z różnych frakcji olejowych.

Jednym z komponentów oleju opałowego t surowiec sprowadzany przez Wnioskodawcę z zagranicy (głównie B) klasyfikowany do kodu CN 2707 50 00. Surowiec ten jest wykorzystywany wyłącznie do dalszej produkcji, tj.

jako jeden z komponentów oleju opałowego. Surowiec ten nie jest przez Wnioskodawcę ani zużywany, ani oferowany innym podmiotom do celów *stricte* energetycznych, tj. w szczególności do celów napędowych ani opałowych. Ze względu na swoje parametry fizyko-chemiczne (m.in. bardzo wysoka gęstość - ok. 0,949 kg / dm³) surowiec ten nie nadaje się do zastosowań napędowych.

Zdaniem Wnioskodawcy przywóz do kraju komponentu opałowego (O) nie powinien skutkować obowiązkiem rozliczenia tzw. opłaty zapasowej, ani innymi obowiązkami wynikającymi z przepisów o zapasach obowiązkowych.

Wnioskodawca wskazuje, że tym samym, w świetle nowych regulacji, jako że wyroby o kodzie CN 2707 50 00 mogą być klasyfikowane zarówno jako „półprodukty rafineryjne” [brak obowiązków] jak również jako benzyny silnikowe [podleganie obowiązkom] - dla udzielenia odpowiedzi na pytanie sformułowane w niniejszym wniosku, kluczowe jest w pierwszej kolejności ustalenie, czy surowiec sprowadzany przez Wnioskodawcę jest „bardziej” benzyną silnikową, czy „półproduktem rafineryjnym”. Wnioskodawca do podmiotowego wniosku dołączył kartę charakterystyki powyższego produktu.

W dalszej części wniosku Wnioskodawca porównuje definicje półproduktów rafineryjnych i benzyny silnikowej. Zdaniem Wnioskodawcy ze wskazanych w definicji benzyny silnikowej parametrów (niską temperaturą początku destylacji), jak i ze wskazanego zastosowania (paliwo do silników), jednoznacznie wynika, iż sprowadzany przez Spółkę komponent oleju opałowego, w żadnym razie nie może być traktowany jako benzyna silnikowa. Może on natomiast być klasyfikowany jako półprodukt rafineryjny, jako że służy do wytwarzania ciężkiego oleju opałowego.

Wnioskodawca wskazuje, iż zakres destylacji sprowadzanego przez niego surowca mieści się w przedziale 155°C - 218°C, a więc istotnie różni się od przedziału destylacji przewidzianego dla benzyn silnikowych. W szczególności charakterystyczna dla benzyn jest bardzo niska temperatura początku destylacji (od 35°C) - w przypadku omawianego komponentu jest to ok. 155°C, a więc kilkakrotnie więcej. Również końcowa temperatura

wrzenia jest w przypadku omawianego produktu wyższa, niż maksymalna temperatura wrzenia dla benzyn (215°C). Innymi słowy, ze względu na parametry destylacyjne, omawiany produkt absolutnie nie nadaje się do zastosowań „quasi- benzynowych”.

Wnioskodawca podkreśla, że benzynami silnikowymi są wyłącznie takie produkty, których parametry fizyko-chemiczne (w tym zwłaszcza gęstość oraz niski zakres destylacji) umożliwiają ich zastosowanie jako paliwa napędowego (silnikowego), co w żadnym razie nie dotyczy sprowadzanego przez spółkę komponentu ciężkiego oleju opałowego.

Analiza właściwości fizyko-chemicznych oraz przeznaczenia i faktycznego wykorzystania sprowadzanego przez Wnioskodawcę surowca jednoznacznie wskazuje, iż nie jest on benzyną silnikową, a klasyfikowany powinien być co najwyżej jako półprodukt rafineryjny.

Mając na uwadze powyższe, Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż dokonanie czynności stanowiącej przywóz w rozumieniu ustawy o zapasach, którego przedmiotem będzie komponent opałowy (O) o kodzie CN 2707 50 00, który ze względu na swoje właściwości nie nadaje się do wykorzystania bezpośrednio jako paliwa opałowe, ani tym bardziej jako paliwa napędowe - nie powinno skutkować powstaniem obowiązków wskazanych w ustawie o zapasach, w tym w szczególności obowiązkiem rozliczenia tzw. opłaty zapasowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego - uznano za prawidłowe;

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.). Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny

publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach, organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Zgodnie z treścią przepisu art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Natomiast przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstryuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2018 poz. 1114), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywóz jest rozumiany jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on zatem spełnić dwa warunki. Po pierwsze dokonać przywozu w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu, a po drugie produkt w ten sposób sprowadzony na terytorium kraju musi mieścić się w definicji ustawowej paliw. Natomiast dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach istotne jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.) – dalej zwanego rozporządzeniem nr 1099/2008.

Natomiast przepis art. 2 ust. 1 pkt 18 stanowi, iż producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Produkcją, w myśl art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, jest wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Należy podkreślić, że przedmiotem opłaty zapasowej oraz obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw nie są paliwa, lecz działalność w zakresie produkcji paliw lub przywozu paliw. Obowiązki te ciążą jedynie na podmiotach, które wykonują działalność gospodarczą obejmującą przywóz paliw lub produkcję paliw w rozumieniu ustawy o zapasach.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa

typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

W obecnym stanie prawnym benzyna silnikowa określona w art. 2 ust. 1 pkt. 2 lit. g ustawy o zapasach została zdefiniowana jako:

3.4.12. BENZYNA SILNIKOWA - Benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów, których temperatura destylacji mieści się w zakresie 35-215 °C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej. Benzyna silnikowa stanowi zbiór produktów, do którego należą biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) i benzyna inna niż biobenzyna.

3.4.12.1. Biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) - Biobenzyna, która została zmieszana z benzyną silnikową.

3.4.12.2. Benzyna inna niż biobenzyna -Pozostała część benzyny silnikowej - benzyna silnikowa z wyłączeniem biobenzyny mieszanej (jest nią głównie benzyna silnikowa pochodzenia kopalnego).

3.4.13. BENZYNA LOTNICZA - Benzyna przeznaczona specjalnie do tłokowych silników lotniczych, której liczba oktanowa została odpowiednio dostosowana do silnika, z temperaturą krzepnięcia wynoszącą - 60 °C i przedziałem temperatur destylacji wynoszącym zwykle 30-180 °C.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,

- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia, dnia 7 sierpnia 2020 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Klimatu w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1373). Z przepisu § 3 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia zapasów obowiązkowych stanowią m.in. benzyny silnikowe oznaczone kodem CN 2707 50 00, natomiast z przepisu § 6 pkt 8 ww. rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią benzyny silnikowe oznaczone m.in. kodem CN 2707 50 00.

Z przepisu § 2 pkt 2 lit. b powyższego rozporządzeniu wynika, że kod CN 2707 50 00 określa również półprodukty rafineryjne, których przywóz lub produkcja nie rodzi obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz uiszczania opłaty zapasowej.

W obecnym stanie prawnym półprodukty rafineryjne określone w art. 2 ust. 1 pkt. 2 lit. b ustawy o zapasach zostały zdefiniowane jako:

3.4.3. Półprodukty rafineryjne - Półprodukty rafineryjne to przetworzone oleje przeznaczone do dalszego przetwarzania (np. olei opałowy z pierwszej destylacji lub próżniowy olej napędowy) z wyjątkiem mieszania. Dalsze przetwarzanie tych półproduktów prowadzi do powstania jednego lub większej ilości składników lub produktów gotowych. Definicja ta obejmuje również zwroty z przemysłu petrochemicznego do przemysłu rafineryjnego

(np. benzyna pirolityczna, frakcje C4, frakcje oleju napędowego i oleju opałowego).

W ustawie o zapasach obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Niezależnie jednak od powyższego należy jednoznacznie stwierdzić, że definicja legalna paliw w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach nie odwołuje się do kodów CN, o których mowa w rozporządzeniu w sprawie wykazu paliw. Paliwem jest jeden ze wskazanych w przepisie art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f – m produktów, określonych w załączniku A rozdziale 3 rozporządzenia nr 1099/2008. Definicja legalna paliwa nie odwołuje się do przepisów unijnych o Nomenklaturze Scalonej, dlatego nie należy jej utożsamiać z wykazem zawartym w rozporządzeniu w sprawie wykazu paliw ani o ten wykaz poszerzać. Jak wywodzi w swoim wniosku Wnioskodawca, aby powstał obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz zapłaty opłaty zapasowej, musi zostać spełniony szereg przesłanek, których zaistnienie powinno zostać kolejno wykazane. Jedną z nich jest ustalenie, czy dochodzi do przywozu paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach.

We wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach Wnioskodawca wskazał, iż w ramach prowadzonej przez niego działalności dokonuje produkcji i dystrybucji tzw. ciężkich olejów opałowych, klasyfikowanych do kodów CN 2707 99 99 i w tym wypadku ciąży na nim obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz uiszczania opłaty zapasowej. Jednym z komponentów powyższego ciężkiego oleju opałowego jest surowiec przywożony przez Wnioskodawcę z zagranicy klasyfikowany do kodu CN 2707 50 00. Surowiec ten jest wykorzystywany wyłącznie do dalszej produkcji, tj. jako jeden z komponentów oleju opałowego WAR. Surowiec ten nie jest przez Wnioskodawcę ani zużywany, ani oferowany innym podmiotom

do celów *stricte* energetycznych, tj. w szczególności do celów napędowych ani opałowych.

Z dołączonej do przedmiotowego wniosku Karty charakterystyki produktu o nazwie **○** wynika, że jest to produkt charakteryzujący się poniższymi parametrami:

- Gęstość w temperaturze 20°C – 0,962 kg/dm³
- Temperatura początku destylacji - 155°C
- Temperatura końca destylacji - 218°C.

Zakres temperatury destylacji wskazanej dla temperatury końca destylacji określonej w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008 wskazuje, że powyższy produkt nie spełnia definicji benzyny silnikowej i w konsekwencji nie jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach

Podsumowując, w odniesieniu to przedstawionego stanu faktycznego Wnioskodawca dokonując przywozu powyższego produktu naftowego o nazwie **○ o kodzie CN: 2710 50 00** posiadającego dokładnie opisane powyżej właściwości fizykochemiczne nie spełnia definicji handlowca w rozumieniu ustawy o zapasach i nie jest zobowiązany do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz uiszczania opłaty zapasowej.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarta w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.